

SEDAM NAJČEŠĆE POSTAVLJANIH BIBLIJSKIH PITANJA

Kad je Bog rekao: „*Hajde, da se raspravimo*“, pružio je Stari i Novi zavjet upravo s namjerom da s Njim raspravljamo kako bismo mogli upoznati Njegov istinski karakter i plan. Na BibleStudents.com primamo mnoga zanimljiva biblijska pitanja, a da bismo pronašli odgovore, raspravljamo s Bogom istražujući Njegovu Riječ. Ovdje predstavljamo sedam često postavljanih pitanja. Možda ćete otkriti da ste ih i sami postavili.

TKO SU BILI LJUDI IZ „ZEMLJE NOD” GDJE JE KAJIN NAŠAO SVOJU ŽENU?

Većina ljudi stječe dojam iz Postanka 4:1, 2 da su Kajin i Abel bili prva i jedina djeca Adama i Eve, ali Biblija ne bilježi svu djecu rođenu Adamu i Evi. Naši praroditelji živjeli su gotovo 1000 godina i mogli su imati stotine djece. Na primjer, u Postanku 5:4 stoji: „*Poslije Šetova rođenja Adam je živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri...*” Primijetite da imena ove djece nisu zabilježena. Stoga je Kajinova žena morala biti jedna od njegovih sestara ili kći jednog od njegovih brojnih braće i sestara.

Do trenutka kada je Kajin ubio svog brata Abela, Biblija spominje da je postojala naseljena regija zvana Nod, u koju je bio prognan. Važno je razumjeti da Nod nije bio druga rasa ljudi. Svi su oni bili potomci Adama i kao takvi naslijedili su kaznu za njegov grijeh – smrt (Rimljanima 5:18). Isus je dao svoj život kao plaću za tu kaznu te će, posljedično, Adam i svi njegovi potomci, uključujući Kajina i one koji su živjeli u zemlji Nod, ponovno primiti život od Isusa – „*otkupnina za SVE*” (1. Timoteju 2:3-6). Vidi *Foto Drama Stvaranja*, stranica 12.

KAKO JE STVARANJE MOGLO TRAJATI SAMO SEDAM DANA?

Postanak 1:1 kaže: „*U početku stvori Bog nebo i zemlju.*” Mnogi kršćani propuštaju činjenicu da se

ovdje ne spominje duljina vremena za ovaj neizmjerni čin stvaranja. To je moglo trajati milijarde i milijarde godina.

Jednom kada je naš planet poprimio oblik, Božja Riječ se usredotočuje na pripremu Zemlje za nastanjivanje: „*I reče Bog: 'Neka bude svjetlost!' I bi svjetlost... Tako bude večer, pa jutro – dan prvi.*” (Postanak 1:3-5). Je li taj dan trajao 24 sata?

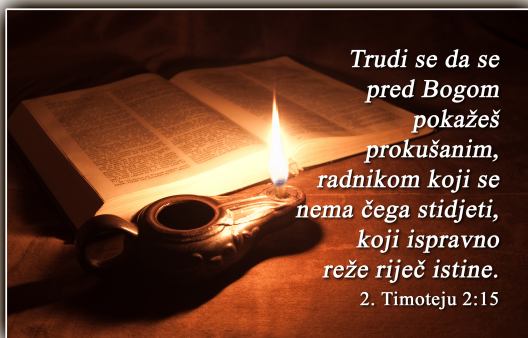
Korištenje važnog alata za proučavanje Biblije pomoći će odgovoriti na ovo pitanje – **definicije izvornih riječi** na hebrejskom i grčkom. Hebrejska riječ „*yom*”, ovdje prevedena kao „*dan*”, može se koristiti za označavanje ne samo 24-satnog dana, već i mnogo dužih vremenskih razdoblja ili epoha. Kao primjer, četrdeset godina Izraela u pustinji naziva se „*dan*

[*yom*] *kušnje u pustinji... četrdeset godina dugo...*” Također, primijetite Psalam 95:8-10: „*Ne budite srca tvrda kao... u dan [yom] kušnje u pustinji...*” Logičan zaključak mora biti da je svaki dan stvaranja [*yom*] vremensko razdoblje, a ne doslovna 24 sata.

Dakle, koliko su trajali pojedini dani stvaranja? Poznavanje duljine **sedmog** dana ključno je za otkrivanje duljine ostalih šest dana stvaranja. „*I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini.*” (Postanak 2:2). Biblijska kronologija ukazuje da živimo u ovom sedmom *danu* stvaranja otkad je Adam stvoren prije nešto više od 6000 godina. Biblija također ukazuje da se sedmi *dan* treba *završiti* tisućljetnom vladavinom Mesije – tisućljetnim danom suda (2. Petrova 3:8). Možemo zaključiti da je sedmi dan, koji ukupno traje 7000 godina, logična duljina i svakog od ostalih dana stvaranja. Vidi „*The New Creation*”, stranica 17, studija 1, „*U početku*”.

KAKO MOŽEMO PREPOZNATI ANTIKRISTA?

Da bismo znali tko ili što je Antikrist, prvo moramo razumjeti značenje grčkog naslova iz kojeg je preveden

Trudi se da se pred Bogom pokažeš prokušanim, radnikom koji se nema čega stidjeti, koji ispravno reže riječ istine.
2. Timoteju 2:15

– antichristos. *Anti* u ovom kontekstu značilo *bi umjesto*, u smislu lažnog predstavljanja – *krivotvorine* koja zauzima mjesto pravog Krista. To sugerira da bi se Antikrist pojavio unutar kršćanske Crkve, tvrdeći da je Kristov pandan na zemlji. Iako apostol Ivan govori o „*mnogim antikristima*“, postoji jedan poseban entitet koji bi se uzdigao, poznat i kao „*Onaj Zli*“, „*Čovjek grijeha*“, „*Tajna bezakonja*“, „*Sin propasti*“, „*gnusoba pustoši*“ i „*Zvijer*“.

Postoje mnogi stihovi koji opisuju *karakter i djela* ovog *Zloga*, a oni pomažu u prepoznavanju Antikrista. „...*jer taj dan neće doći dok najprije ne dođe otpad i ne otkrije se Čovjek grijeha, Sin propasti, koji... se uzdiže iznad svega što se zove Bog... tako da sjedne u hram Božji pokazujući sebe da je Bog... Jer tajna bezakonja već djeluje...*“ (2. Solunjanima 2:2-7). Ovaj *Čovjek grijeha* uzurpira položaj Krista unutar hrama Božjeg, a to je Crkva!

Rani protestantski reformatori uvidjeli su da se od 4. stoljeća nove ere razvio religijski sustav koji odgovara opisu Antikrista. Ti su reformatori istaknuli da je taj sustav **tvrdio** da je prava Crkva, ali da je zapravo iskrivio **temeljna načela istinskog kršćanskog nauka i prakse** (1. Ivanova 4:1-3). Reformatori su na temelju Pisma zaključili da Antikrist nije Židov, hinduist, budist, musliman ili čak ateist, te su skrenuli pozornost na činjenicu da ispunjenje svih ovih kriterija upućuje izravno na moćni sustav papinske vlasti u Rimokatoličkoj crkvi. O Antikristu je John Wesley, metodist, uskliknuo: „*On [Papinstvo] je u naglašenom smislu Čovjek grijeha, jer povećava svaku vrstu grijeha preko svake mjere... nazvan Sinom propasti, jer je uzrokovao smrt nebrojenih mnoštava, kako svojih protivnika tako i sljedbenika... On je taj... koji se uzvisuje iznad svega što se zove Bog ili što se štuje... prisvajajući si povlastice koje pripadaju samo Bogu.*“ (*Antichrist and His Ten Kingdoms* od Johna Wesleyja, str. 110). Martin Luther je izjavio: „*Mi smo ovdje uvjereni da je papinstvo sjedište pravog i stvarnog Antikrista...*“ (*The Prophetic Faith of Our Fathers*, sv. 2, str. 121, Froom).

Ove izjave naglašavaju jednu od najvažnijih karakteristika antikristovog sustava koji: „...*se uzdiže iznad svega što se zove Bog... pokazujući sebe da je Bog...*“ Sljedeće hvalisave izjave ilustriraju ovu točku. Papa Inocent III. (1198.-1216. g.) proglasio je: „*Papa zauzima mjesto pravoga Boga...*“ Papa Nikola (858.-867. g.) tvrdio je: „*Što me možete učiniti doli*

Bogom?“ Ferrarov (katolički) crkveni rječnik navodi: „*Papa je, takoreći, Bog na Zemlji...*“ I te izjave Papinstva nikada nisu povučene.

Tako vidimo da se papinski **sustav** hvalio autoritetom od Boga i vladao teškom rukom kroz najmračnije stranice povijesti kršćanstva – fizički progoneći mučenjem one koji su se protivili ili čak dovodili u pitanje njegov autoritet. Ali, da ne bismo mislili da je to samo pogreška iz prošlosti, proročanstvo ukazuje na budući uspon ovog drskog antikristovog **sustava**, u savezu i suradnji s političkim i evanđeoskim skupinama (Otkrivenje 17:1, 2, 6). Vidi prošlo izdanje **Vrijeme Kraja**: „*Antikrist, lažna nebesa*“. Vidi također knjižicu: „*Možemo li prepoznati Antikrista?*“

KAMO IDE DUŠA NAKON SMRTI? IMAJU LI ŽIVOTINJE DUŠU?

Najčešće vjerovanje svih religija jest da ljudi **posjeduju** dušu te da pri smrti njihova svijest u obliku te duše napušta tijelo kako bi prebivala ili u nebeskom raju ili na mjestu vječne kazne. Ali ovaj pogrešan koncept preuzet je iz poganske filozofije. Duša nije zaseban entitet – ona ne **ide** nikamo kad umremo. Kada smo stvoreni, nismo **dobili** dušu, već smo **postali** živa duša – živo biće – a kad umremo, život koji smo imali prestaje. U Starom zavjetu riječ *duh* dolazi od hebrejske riječi *ruach* ili

dah – iskra života podržana disanjem. Kada dah prestane, duh života završava. „*Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša.*“ (Postanak 2:7).

Ideja o besmrtnoj duši uvijek je bila suprotna izraelskoj vjeri i nigdje se ne nalazi u Starom zavjetu. U potvrdu te činjenice, *The Jewish Encyclopedia* (1941., sv. 6, str. 564, 566) navodi: „*Vjerovanje da duša nastavlja postojati nakon raspada tijela... nigdje nije izričito naučavano u Svetom pismu... vjerovanje u besmrtnost duše došlo je Židovima iz kontakta s grčkom mišlju i uglavnom kroz filozofiju Platona, njezina glavnog zagovornika...*“

Hebrejska riječ prevedena kao „*duša*“ je *nephesh*, što jednostavno znači stvorenje koje diše. *Vine's Complete Expository Dictionary* definira *nephesh* kao „*suštinu života, čin disanja, uzimanje daha... Hebrejski sustav mišljenja ne uključuje kombinaciju... 'tijela' i 'duše' [kao zasebnih entiteta].*“ Zapravo, hebrejska fraza *nephesh caiyah*, što znači živa duša, odnosi se ne

samo na čovjeka već na sva Božja živa stvorenja. „...svim zvijerima na zemlji i svim pticama u zraku i svemu što gmiže po zemlji, u čemu ima života...” „...svi imaju isti dah” (Postanak 1:30; Propovjednik 3:19) i Bog ih sve smatra *dušama* – živim stvorenjima.

Kralj David je o smrti rekao: „*Iziđe li duh [hebrejski – ruach] iz njega, u zemlju svoju on se vraća, i toga dana propadnu sve misli njegove.*” (Psalam 146:4). Da je besmrtn, misli čovjeka ne bi propale, već bi prešle u drugo stanje postojanja. Salomon je rekao: „*Nema rada ni domišljanja, ni znanja ni mudrosti u Podzemlju [grobu] u koje ideš.*” Mrtvi nisu svjesni, jer i tijelo i um čovjeka prestaju postojati smrću. „*Jer živi znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa...*” (Propovjednik 9:10, 5).

Iako Pismo ne podupire misao da je duša besmrtna, ono obiluje nadom u uskrsnuće od mrtvih u svoje vrijeme. „*Bog će osloboditi dušu moju [to osjetilno biće koje je bilo živo] iz vlasti Podzemlja [šeola – stanja smrti].*” (Psalam 49:15).

Kada je Isus „*izlio dušu svoju na smrt*”, učinio je „*svoju dušu [život, biće] žrtvom za grijeh*” (Izaija 53:12, 10). To je bilo nužno, jer je Adamov život (duša) bio osuđen na smrt, a obećanje čovječanstvu je otkupljenje duše od vlasti smrti (Psalam 49:15). Kao što je Pavao izrazio: „*Budući da je po čovjeku smrt, po čovjeku je i uskrsnuće od mrtvih; jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.*” (1. Korinćanima 15:21-23). Pismo ne uči da će se Isusova žrtva primijeniti na životinje, ali životinje će imati koristi od blagoslova obećanih u Kristovom Kraljevstvu (Izaija 11:6-9). Vidi prošlo izdanje Vrijeme Kraja: „*Rasvjetljavanje doktrina mračnog doba*”.

OPRAŠTA LI BOG SAMOUBOJSTVO?

Mentalna bolest je vrlo neshvaćena bolest i nekako se odvaja od drugih, društveno prihvaćenijih i uobičajenijih bolesti poput moždanog udara, raka i dijabetesa. Mentalnu bolest najčešće uzrokuje kemijska neravnoteža koja može dovesti do očaja i samoubilačkih misli. Božja ljubav nikada ne bi osudila nikoga zbog patnje od bolesti. On razumije slabost našeg ljudskog uma i tijela i osigurao je rješenje – konačno otkupljenje cijelog čovječanstva od prokletstva grijeha i smrti. (Psalam 103:13, 14; Otkrivenje 21:4; 22:1-3).

Da budemo jasni, ono što **ne** govorimo jest da je prihvatljivo rješenje da netko oduzme vlastiti život. To bi bilo **trajno** rješenje za **privremeni** problem koji se može riješiti medicinskom, terapijskom i duhovnom podrškom. Posljedice takvog čina prilično su bolne za voljene koji ostaju. Stoga je za sve daleko bolje da se potraži svaki mogući put pomoći kako bi se onome tko je u očaju pomoglo da povрати **nadu** i dobije **pomoć**.

Kako bismo utješili one koji su izgubili voljene zbog samoubojstva, važno je zapamtiti da je Isus okusio smrt za SVAKU osobu. Isusova smrt pokriva Adamov grijeh – ne samo njegov izvorni prijestup i njegovu kaznu, već i sve prijestupe njegove djece koja su naslijedila mentalne, moralne i fizičke slabosti. Svi koji umru, uključujući i one koji su si oduzeli život, čekaju u svojim grobovima u nesvjesnom, neživom stanju dok ne budu otkupljeni dragocjenom krvlju Kristovom u njegovom Kraljevstvu. Ovo otkupljenje svijeta bit će konačno oslobođenje od osude smrti – čak i smrti uzrokovane samoubojstvom. Mentalno bolesni, moralno bolesni i fizički bolesni – svi će izaći iz svojih grobova, a tada će svi koji to iskoriste imati *priliku* za potpuni povratak u vječni život učeći poslušnost i pravednost. (Izaija 35:8-10; Otkrivenje 22:17).

Da, Isus Krist je „*milošću Božjom za svakoga okusio smrt*” (Hebrejima 2:9). „*To je dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom, koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine. Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek – Krist Isus, koji sebe daje kao otkup za sve – svjedočanstvo u svoje vrijeme.*” (1. Timoteju 2:3-6). Vidi prošlo izdanje **End Times**: „*Popularno viđenje spasenja ograničava Božju ljubav*”.

TREBA LI KRŠĆANIN DAVATI DESETINU?

Davanje desetine bilo je zapovjedbano pod Mojsijevim zakonom danom narodu Izraela. Izraelcima je rečeno da daju desetinu od svega što su stekli Jahvi, a to se koristilo za uzdržavanje svećenstva, udovica, siročadi i drugih potrebitih (Ponovljeni zakon 26:12, 13). Kao rezultat držanja Zakona, Gospodin bi osigurao prosperitet, udobnost i sigurnost hebrejskom narodu.

Što se tiče davanja desetine danas, kršćanima nije zapovjedbano da daju desetinu, niti im je obećano zdravlje i vremeniti prosperitet kao što je bilo narodu Izraela. Kršćani nisu pod Zakonskim savezom danim

Hebrejima, jer je taj Savez bio *pribijen na Kristov križ* – prestao je vrijediti za one Židove koji su prihvatili Krista. Apostol Pavao rekao je židovskim obraćenicima: „*Zato je Zakon bio naš odgojitelj za Krista, da bismo bili opravdani vjerom. A pošto je došla vjera, više nismo pod odgojiteljem [Zakonom].*” (Kološanima 2:14; Galaćanima 3:24, 25). Stoga, kršćanima nije dan zakon o desetini. Kršćanin je pod zakonom ljubavi – duhom davanja koji ne bi očekivao ništa zauzvrat. (Matej 22:36-40).

Važnije od novca, Bog želi naša srca, naše vrijeme i naše talente. On kaže: „*Sine moj, daj mi svoje srce...*” (Izreke 23:26). Cijeli život i biće kršćanina predani su Bogu – ne samo desetina – i on tada treba biti upravitelj nad svim svojim vremenom i posjedima, da ih koristi u Božjoj službi kako On pruža prilike. To ne znači da bismo trebali dati sve što imamo crkvenoj organizaciji, koja može, ali i ne mora, dobro iskoristiti naše dobrovoljne priloge. To znači da bismo trebali sami odrediti kako najbolje iskoristiti svoje vrijeme i talente u Gospodinovoj službi kako On usmjerava. Zauzvrat, vjerni upravitelj primit će duhovne blagoslove.

Ali zašto većina crkava danas promiče davanje desetine ako to nije obavezno? Davanje desetine postalo je uobičajeno u kršćanskoj crkvi oko trećeg stoljeća kako bi se financirale velike katedrale i podržala složena organizacija klera. Iako je dio novca bio dobro iskorišten, u toj je praksi bilo i mnogo korupcije. „*Svećenici njezini naučavaju za plaću, proroci njezini za novac gataju...*” (Mihej 3:11). „*Da, oni su proždrljivi psi koji nikad nemaju dosta, i pastiri su koji ne mogu razumjeti: svi gledaju na svoj put, svaki za svojom dobiti...*” (Izaija 56:10, 11).

Molba za novac od desetine danas se ne čini drugačijom, jer propovjednici traže novac kako bi održali svoj TV evangelizam i mega-crkve. Mnogi propovijedaju „*Evandjelje prosperiteta*”, tvrdeći da će oni koji obilno daju crkvi biti proporcionalno nagrađeni dobrim zdravljem i financijskim uspjehom. Citiraju Luku 6:38: „*Dajte, i dat će vam se... jer mjerom kojom mjerite, mjerit će vam se.*” Predstavljanjem filozofije davanja da bi se dobilo, stavlja se nepotrebno iskušenje i teret na mnoge koji su već financijski opterećeni i očajnički traže izlaz iz siromaštva i duga.

Nasuprot tome, Isus i njegovi učenici nikada nisu tražili novac za podršku Gospodinovom djelu. Međutim, primali su *nedobrovoljne* priloge od onih koji su podržavali njihove napore. Da, potrebno je novca i volontera za širenje Evandjelja danas, ali trebali bismo slijediti primjer rane crkve koja nije imala plaćene službenike, skupe zgrade i velike organizacijske troškove. Umjesto toga, trebamo učiti od ranih sljedbenika Krista koji su se sastajali u malim zajednicama i na jednostavnim, nepretencioznim mjestima okupljanja.

Svi kršćani moraju se zapitati – dajem li iz velikodušnosti i ljubavi, ili zato što želim primiti? „*Bog ljubi vesela darivatelja*”, implicira da dar mora biti dan iz ispravnog motiva, inače žrtva nije prihvatljiva Njemu. „*I kad bih razdao sve svoje imanje da nahranim siromahe, i kad bih predao tijelo svoje da se spali, a ljubavi ne bih imao, ništa mi ne bi koristilo.*” (1. Korinćanima 13:3). Vidi prošlo izdanje *End Times*: „*Evandjelje prosperiteta i davanje desetine*”.

KOJA JE CRKVENA DENOMINACIJA ISPRAVNA?

Riječ *crkva* prvi put je korištena u Novom zavjetu i prijevod je grčke riječi *ekklesia*, što znači skupština onih koji su pozvani iz svijeta. „*Ja sam vas izabrao iz svijeta.*” (Ivan 15:19). Pavao je te pojedince nazvao *članovima Isusova tijela – posvećenom* skupštinom *odvojenom* od svijeta. Oni pažljivo proučavaju Pismo, nastojeći slaviti Boga u svojim mislima, riječima i ponašanju. (Hebrejima 10:23, 24; Ivan 17:17).

U doba apostola, članovi Isusove *crkve nisu* bili poznati po imenu osobe, već po svojoj lokaciji: „*Crkvi Božjoj koja je u Korintu, ...posvećenima u Kristu Isusu, pozvanima da budu sveti...*” (1. Korinćanima 1:2). Danas se mnoge biblijske zajednice još uvijek nazivaju po svojoj lokaciji i stoje odvojeno od sektaštva. Naglašavaju da prava Crkva nije zgrada niti denominacija kojoj se pripada, već okupljanje iskrenih vjernika gdje god se oni nalazili. Za njih, „*Jedno je tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svojega poziva; jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje, jedan Bog i Otac sviju...*” (Efežanima 4:4-6). Stoga, ako ste predali svoj život Bogu u Kristu, obećali ste mu da ćete se žrtvovati s Kristom odričući se svjetovnih praksi i samovolje, nastojeći, Božjom milošću, biti primjer i svjedočanstvo svijetu. „*Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi.*” (Matej 16:24). Vidi prošlo izdanje Vremena Kraja: „*Što je jedna prava Crkva?*”

Nemoguće je ulaziti u detalje o svakom od ovih pitanja u tako kratkom prostoru. Potičemo naše čitatelje da se pozovu na svaki od resursa predloženih na kraju ovih sedam pitanja. Oni su dostupni za besplatno čitanje na našoj web stranici biblestudents.com.

Kvartalno biblijsko izvješće Vrijeme Kraja je besplatna publikacija **Udruženih Istraživača Biblije** Kneza Branimira 18, 44010 Sisak 095-375-5619 ili E-mail adresa: info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Preplatite se online i/ili preuzmite besplatne datoteke na: www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

VRIJEDNI RESURSI ZA PROUČAVANJE BIBLIJE

Naslov knjižice (uz sliku): KAKO PROUČAVATI BIBLIJU I DA ONA IMA SMISLA

„KAKO PROUČAVATI BIBLIJU I DA ONA IMA SMISLA” Naučite način na koji istraživači Biblije otkrivaju istinu Biblije! Ovaj informativni vodič za proučavanje Biblije na 49 stranica objašnjava šest jednostavnih i korisnih metoda proučavanja Biblije:

- Iscrpno tematsko proučavanje Biblije
- Istraživanje izvornih hebrejskih i grčkih značenja
- Proučavanje simboličkog jezika
- Proučavanje po vremenskom okviru
- Proučavanje po tipu i antitipu
- Proučavanje po kontekstu

Ovaj vodič također predstavlja pregled Božjih prekrasnih i skladnih planova i namjera kako se poučavaju kroz cijelu Bibliju od Postanka do Otkrivenja.

Bog je obećao raspravljati s onima koji ljube Njegovu Istinu, pružajući „hranu u pravo vrijeme” onima koji marljivo traže odgovore. (Izreke 2:1-6; Psalam 145:15; Matej 24:45). Imate pitanje? Pozivamo vas da postavite svoja biblijska pitanja i dobijete personalizirane odgovore od naših najkvalificiranijih učitelja. Ako imate pitanja o zbunjujućim biblijskim odlomcima, ispravnim crkvenim procedurama ili biblijskoj doktrini, dat ćemo vam izravne odgovore s biblijskim referencama. Pošaljite svoja pitanja e-poštom na info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com.

Kako naručiti

Ova knjižica i svako izdanje Vremena Kraja dostupni su za besplatno čitanje ili preuzimanje na: www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

Za narudžbu poštom, molimo pošaljite svoje ime, adresu i navedite naslov knjižice na: **Udruženi Istraživači Biblije u Hrvatskoj**, Kneza Branimira 18, 44010 Sisak ili nas nazovite na 095-375-5619.